

51/

davallador m. Indut per on
fa davallar qualsem: 1 Ep.
per vet., aprell digestiu. Prouvor pel
davallador, percaçar menjar

davallament m. Acció de davallar.
El davallament de la creu.

davallant m. Davallador. Beuir
un bon davallant, tenir bona gana,
fig. creure-s'ho tot. || Descendent.

